

РЕШЕНИЕ

№ 12769

гр. С., 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20211110173041 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 415, ал. 1 вр. чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от „СВ“ АД против Й. Б. Ш. с искане да бъде признато за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата в размер на **1774,76 лева**, ведно със законна лихва от подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на 28.07.2021 г. до окончателно погасяване на вземането, представляваща незаплатена стойност на потребени В и К услуги по договорна сметка ***** за имот с клиентски номер 1005145463, находящ се в гр. С., ж.к. „Л“, бл. 042, вх. А, ет. 8, ап. 35, за периода от 14.11.2018 г. до 14.04.2021 г. и сумата в размер на **110,84 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 15.12.2018 г. до 14.04.2021 г. за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 13192/28.09.2021 г. по ч. гр. д. № 44465/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 127 – ми състав, срещу която длъжникът е подал възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК.

В исковата молба са изложени твърдения, че между страните е налице облигационно правоотношение по силата на чл. 8 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи при публично известни общи условия. Процесуалният представител на страната поддържа, че дружеството изпълнило задължението си по договора за предоставяне на В и К услуги за процесния период, като ответникът не е изпълнил насрещното си задължение по съглашението да заплати цената на потребените услуги на обща стойност 1774,76 лева, поради което дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва. Направено е искане сторените от страната съдебни разноски да бъдат възложени в тежест на ответника.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът оспорва предявените искове. В подадения отговор са изложени твърдения, че процесните вземания са погасени посредством плащане, като в подкрепа на наведените доводи страната представя преписи от разписки. Ответникът поддържа, че начислената главница за незаплатени В и К услуги не отразява реалното потребление за имота.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид

доводите и възраженията на страните, приема следното:

Предмет на доказване от ищеца по иска с правно основание чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 203 ЗВ е наличието на договорни отношения между страните за доставка на В и К услуги – доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води, през исковия период за процесния имот, обема на доставената услуга, че нейната стойност е в претендирания размер, както и че ответникът има качество на собственик или титуляр на вещно право на ползване или на строеж на водоснабдявания имот, респ. качество на потребител на услугите В и К.

Налице е законовоустановена дефиниция на понятието „потребител на В и К услуги“. Съгласно § 1, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Закона за регулиране на водоснабдителните услуги потребители на водоснабдителните и канализационните (В и К) услуги по чл. 1, ал. 1 от закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги, респ. юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажната собственост /б. „б“/. Аналогична е разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи – потребители на услугите В и К са: собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води /т. 1/; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради-етажна собственост /т. 2/; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение /т. 3/. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. получаването на услугите В и К се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Общите условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 1 - 3 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г.). Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от Общите условия за предоставяне на В и К услуги на ищцовото дружество качество „потребител на В и К услуги“ притежават физическите лица - собственици или ползватели на имоти, за които се предоставят такива услуги. Ответникът не оспорва, че в процесния период е притежавал право на собственост върху описаният в исковата молба имот, поради което страната притежава качеството „потребител“ на В и К услуги.

За установяване на количеството доставена до имота питейна вода и отведена, и пречистена отпадъчна вода, е изслушано по искане на ищеца заключение по комплексна експертиза, видно от което В и К услугите за процесния имот и период са изчислени „на база“ двама живуци. Съгласно разпоредбата на чл. 30 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи изразходваната вода се отчита по водомера на водопроводното отклонение, а за сгради - етажна собственост - по общия водомер на водопроводното отклонение, като изразходваното количество вода се разпределя между потребителите в сграда - етажна собственост, въз основа на отчетите по индивидуалните им водомери по реда на Наредбата, като в разпределението се включват всички разходи в общите части на сградата и загубите на вода в сградната водопроводна инсталация. Разпоредбите на чл. 35 и 39 от Наредбата предоставят възможност на оператора в изчерпателно изброени хипотези да начисли количества доставена и отведена вода „на база“, като в тежест на ищеца е да установи конкретното основание, на което е извършил соченото изчисление. Съдът намира, че ищецът нито е навел твърдения, нито е ангажирал годни доказателства относно основанието, на което е извършено изчисляване на количествата доставена и отведена вода до процесния имот „на база“. Неясно остава дали ищецът се позовал на хипотезата на чл. 39,

ал. 5, т. 1 от Наредбата / липса на монтиран уред/ или чл. 39, ал. 8 от Наредбата / хипотеза на повредена пломба на водомер/. Вещите лица разясняват, че при изготвяне на заключението им е представено заявление за промяна на брой живущи с вх. № 18651/11.11.2020 г., в което е посочено, че считано от 2018 г. имотът се обитава от едно лице. Соченият документ от една страна не е представен по делото, а от друга не дава отговор относно причините, поради които количеството потребена и отведена вода за процесния период е изчислено „на база“.

Предвид изложеното съдът намира, че ищецът не е установил при условията на пълно и главно доказване съгласно разпределената му доказателствена тежест обема да предоставената услуга, чийто пропуск не би могъл да бъде преодолян от съда по реда на чл. 162 ГПК, доколкото начисляването на В и К услуги „на база“ представлява изключение от общото правило за заплащане на реално потребени услуги и е допустимо в изчерпателно изброени случаи, всеки от които подлежи на пълно доказване по делото, което в случая не е проведено.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният установителен иск с правно основание чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 203 ЗВ е неоснователен, поради недоказаност на редовно начисление на потребени В и К услуги, поради което безпредметно се явява разглеждането на останалите доводи и възражения на страните във връзка с конкретните обстоятелства по предоставяне на В и К услуги за процесния имот и период.

При недоказаност на главния иск, недоказана се явява и акцесорната претенция за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху притендираната главница.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „СВ“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „----- III” № 159, ет. 2 и 3 против Й. Б. Ш., ЕГН *****, с адрес в гр. С., ж.к. „Л“, бл. 042, вх. А, ет. 8, ап. 35, обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 203 ЗВ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата в размер на **1774,76 лева**, ведно със законна лихва от подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на 28.07.2021 г. до окончателно погасяване на вземането, представляваща незаплатена стойност на потребени В и К услуги по договорна сметка ***** за имот с клиентски номер 1005145463, находящ се в гр. С., ж.к. „Л“, бл. 042, вх. А, ет. 8, ап. 35, за периода от 14.11.2018 г. до 14.04.2021 г. и сумата в размер на **110,84 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 15.12.2018 г. до 14.04.2021 г. за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 13192/28.09.2021 г. по ч. гр. д. № 44465/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 127 – ми състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

ПРИ ВЛИЗАНЕ В СИЛА на решението, заверен препис от съдебния акт да се приложи по ч. гр. д. № 44465/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 127 състав.

Съдия при Софийски районен съд: _____